

РЕШЕНИЕ

№ 11886

гр. София, 15.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4325** по описа за **2024** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ към СДВР, чрез юрисконсулт А. А., срещу Решение № 20119539/31. 03. 2024 г. по нахд № 6979/2020 г. на СРС, НО, 16 – ти състав.

Със съдебното решение е отменено Наказателно постановление № 20 – 4332–007173/11. 05. 2020 г. на началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл.103 от ЗДвП на П. Д. К. е наложена „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно, постановено при нарушение на процесуалните правила и на материалния закон и при неправилно интерпретиране на събраните доказателства. Правят се възражения, че съдът неправилно прилага чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Иска се присъждане на разноски. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът не представя становище по касационната жалба, не се явява и не се представлява в хода на съдебното производство.

Прокурор Х. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а

решението на СРС счита за правилно.

Административен съд София - град, X – ти касационен състав, след като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, счита, че жалбата е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови съдебното решение, съставът на районния съд е приел, че на 17. 04. 2020 г., по време на обявеното извънредно положение във връзка с Ковид 19, жалбоподателят К., който бил лекар, имал среща с негов познат, за да му предостави медикаменти, необходими за съпругата му. При преминаване на КПП бил спрял от полицейски служители, които му съставили АУАН за това, че не е спрял на посоченото място или в най – дясната част от платното на движение, при подаден сигнал за спиране от контролен орган. Въз основа на АУАН е издадено НП, с което на П. К. е наложена глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца. Съдът отменил НП като приел от правна страна, че има несъответствие между описаната фактическа обстановка и направената правна квалификация. Изложени са мотиви, че не са налице всички елементи от фактическия състав на административното нарушение по чл. 103 от ЗДвП във вр. с чл. 6 от ЗАНН. Не е установено на водача да е подаден сигнал за спиране, който той да е възприел и да не е изпълнил. Изградени са КПП, на които водачите е следвало да спират, за да представят документи – декларации за необходимостта да пътуват, след което да преминат. Посоченото деяние не е нарушение на разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП. Изложени са мотиви, че се касае за медицинско лице и предоставяне на медикаменти за пациент. Целта на преминаването на КПП не обосновава извод, че извършителят нарушава закона.

Касационният съд изцяло споделя мотивите на въззивния съд и преценява като неоснователни касационните доводи. Деянието, за което е санкциониран водача на МПС е неспиране на изградено КПП във връзка с обявеното извънредно положение за Ковид 19. Не се доказва контролен орган да е подал сигнал, на който П. К. да не се е подчинил. Въпросният пункт е КПП № 18, който контролира входящия и изходящия пътникопоток от [населено място]. Преди да премине през този пункт водачът на МПС е бил пропуснат от полицейски служител на КПП № 17 по плана за провеждане на СПО, на когото ответникът по касация обяснил, че трябва да се срещне с негов познат от И., за да му предаде лекарство за съпругата му. Обосновано и законосъобразно въззивният съд е приел, че не е извършено нарушение на чл. 103 от ЗДвП, за което е издадено наказателното постановление. Съгласно чл. 103 от ЗДвП, при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. В случая П. К. е бил пропуснат през КПП № 17 във връзка с изложената от него причина, с която е мотивирал необходимостта си да пътува. Не му е бил подаден сигнал за спиране от контролните органи, на който сигнал той да не се е подчинил. Не е извършено нарушение на чл. 103 от ЗДвП, поради което правилно въззивният съд е отменил издаденото наказателно постановление.

Съдебното решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Воден от горното, Административен съд София - град, X - ^{ти} касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20119539/31. 03. 2024 г. по нахд №6979/2020г. на СРС,
НО, 16 – ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.